

Johann Bacmeister

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, Med.
D. ... Viri ... Dn. Joachimi Friderici a Moltken/ ... Dn. Gustavi Adolphi ... Consilarii
... Funus. Solenniter indicit, Et ad ... eiusdem Exequias, Omnium Ordinum Cives
Academicos ... invitat**

Rostochi[i]: Kilius, [1677]

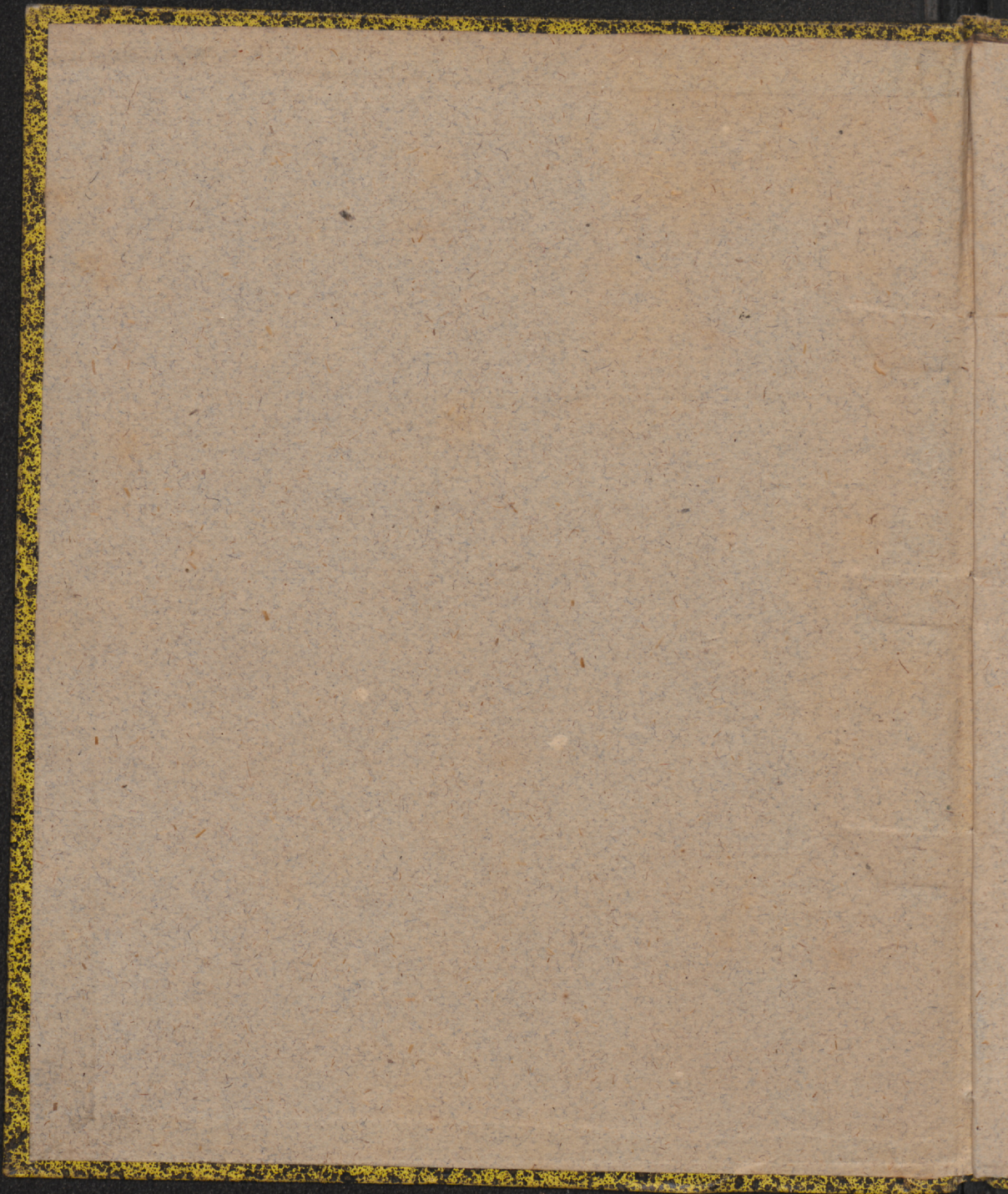
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770663303>

Druck Freier Zugang

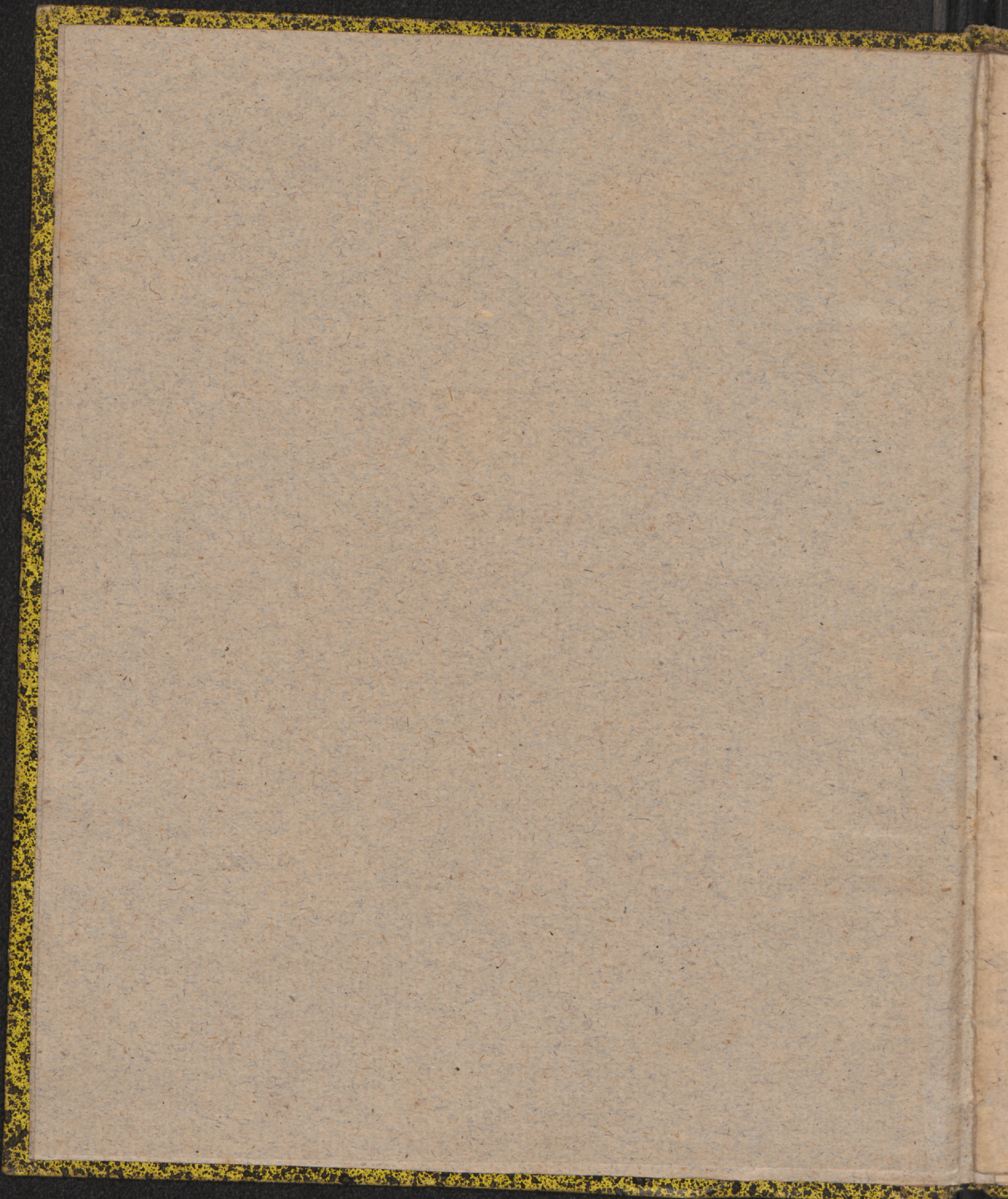

Bacmeister, J.,
in
J. F. à Moltke.
Rostock, 1677.

12.

PROGRAMMA,

^{Qvo}
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOANNES BACMEI-
STERUS, Med. D. ejus-

demq; , uti & Math. Superiorum

Profess. Publ. Facult. it. suæ SENIOR;

VIRI

Generosi & maximè Strenui

DN. JOACHIMI

FRIDERICI à *Moltken*

Sereniss. Principis ac Ducis Me-

DN. GUSTAVI ADOLPHI, & C.

DN. nostri clementissimi,

Consiliarii, Ducionisq; Ribnizensis Præfecti

Funus.

Solenniter indicit,

Et ad celebrandis ejusdem Exequias,

Omnium Ordinum CIVES ACADEMI-
COS seriò seduloq; invitat.

ROSTOCH, Typis Hæred. JOHANNIS KILLII, Acad. Typogr.

Vem Matri hodie reddimus suæ, publicitusq; efferimus, veteris VIRUM profapiæ, multarumq; imaginum, is verò Sexagenario nō admodum fuit minor; ceu qui Anno Seculi hujusce XIIIX, die XV. Novembr. nascetur. Non minuta adeò, fatemur, ætas, si in se spectetur. Sed enim, si, quæ priscis viguit temporibus, longævitati componatur, sic satis minuta. Quamquam vivendi ista spacia & nunc & pridem redacta oppidò in angustum sunt. Idq; planè in salutem ita factum nostram. Quando diu vivere nihil est aliud, quàm, uti hodiè præcipuè sunt tempora, diu torqueri. Ex re & vero *Ἡεροφιλέωνος* MOSCHE: quod attinet ad dies annorum nostrorum, in eis sunt septuaginta; Siq; admodum valescant, octoginta insunt: Ceterum omnis eorum excellentia, nil nisi labor est atq; molestia. Rectis-

Rectissimè divinus VIR, *Ævi humani excellen-*
tiam non nisi laborem, ait, molestiamq; esse. Neq;
enim, *Maris* habere instar hæc hominum vita
inconcinnè aut incommodè dicitur. Uti in illo,
ita in istâ quoq; fluctus assidui, sæpenuerò tem-
pestas; malacia & tranquillitas rara; portus ve-
rò, nisi mortis, nullus. Benè igitur habet, si quis
ex fluctibus istis tandem in portû hunc subvehi-
tur, qui miseriis laboribusque, quos tot annos,
tamq; variè patimur, metam figit, aut magè im-
ponit finem. Is profectò non impensius queri
debet, quàm qui tædiosissimâ navigatione de-
functi, quietem tandem pacemq; recipiant.
Romanorum Sapientissimus Civilisq; philoso-
phiæ Princeps, SENECA, *Nulla, inquit, vita*
est non brevis. Nulla non vana. Nam si ad natu-
ram rerum respexeris, etiam Nestoris & Statilia bre-
vis est; quæ nobili domo, Claudio Principe nata, in-
scribi monumento suo jussit, annis sese nonaginta
novem vixisse. Vides aniculam gloriari senectute
longa, quanquam mani. Qvis illam ferre potuisset,
si contigisset centesimum ipsum implere? Quomodo
fabula, sic vita: non quàm diu, sed quàm benè acta sit,
refert. Nihil ad rem pertinet, quo loco aut quo tempo-
re desinas: quocunq;, aut quandocunq; voles, desine.
Tantum bonam clausulam & brevi & molesta vita
imponere. Hæc SENECA. Ex quo Epicteto, tempo-
re, non meritò posterior, hæc hausisse videri utiq;

poterat. Enimverò Magistrū secutus ille suum
hiscē verbis legitur: *Memento auctorem te esse fa-
bula, qualem Doctor esse voluerit; Si brevem, bre-
vis, si longam, longa; neq; enim optimè vixisse, qui
diutissimè, & molestissimè simul, sed qui modestissi-
mè vixerint, existimandum est.* **MARCUM** Im-
peratorem, vel maximè in isto imperitandi fa-
stigio constitutum, de vitâ humanâ sequenti com-
mentantem pacto reperire est: *Vitâ humana
tempus univēsum momentum est; Substantia fluens;
Sensus ejus exilis, vix apparens; totius corporis
humani mistura, putredini obnoxia; fortuna con-
jectu difficilis, fama anceps, & apud posteros mera
oblivio: quin, si compendio res sit efferenda, vita hac
bellum est, & commoratio peregrini hospitis* Quod
si jam autem univēsum vitæ, etiam longioris,
non tam tempus, quàm punctum seu momen-
tum temporis est, idq; tot ac tantarum vanita-
tum miseriarumq; argumentum evidentissimum;
Si, uti supra erat in effato *Mosche*, omnis anno-
rum nostrorum excellentia nil nisi labor est, atq;
molestia; quis non compendio exuere sese isthâc
difficultate malit, quàm cum eadem justo diutiùs
conflitari? Præclarè itaq; actitatum arbitramur
esse cum **GENEROSISSIMO** nostro, qui mole-
stis omnibus laboribusq;, quibus expositus sic sa-
tis hætenus diu, in istâ licet sanguinis generis-
que

que eminentiâ, non unis fuerat, defunctus jam tandem, non admodû pridem vitam cum morte, aut, si mavultis, mortem cum vitâ commutavit. Quam felicitatem summam meritò & ex animi sententiâ VIR O optimo gratulamur, & jam porrò, quæ ad commendationem ejusdem pertinebunt, quorumq; commemoratio ex ultimis humanitatis officiis est, exequimur; vindicaturi hoc pacto, quantum in nobis est, beatè defuncti ab interitu memoriam. Quamquam nil præclare adeò dici in eum scribivè queat, quin Virtus ipsius & excellentissima indoles longissimè omne exsuperârit. Natus est Nobilissimo & Antiquissimo MOLTKENIORUM genere, Patre VIR O Generoso, DN. GEBHARDO à Moltken/ Provinciali Consiliario gravissimo, in Teutenwinckel & Wesselsdorff Hereditario. Avus Paternus fuit Vir itidem Generosus, BALTHASAR à Moltken/ in Wesselsdorff/ Lüben & Neuenkirchen Hereditarius. Aviam Paternam habuit Nobilissimam ANNAM de Behren/ è domo Werder & Kassenaw oriundam, Proavus paternus primus exitit Generosus GEBHARDUS à Moltken/ in Wesselsdorff/ Lüben/ Streitfeld/ & Neuenkirchen Hereditarius. Proavia prima paterna Nobilissima MARGARITA de Lüben/ è domo Kolsow progenita. Proavus alter

ternus fuit Generosus BUGISLAVUS de Behre/
in Werder & Rahnaw Hereditarius; Proavia al-
tera, nobilissima ANNA von Bredowen/ è Mar-
chiâ Brandenburgensi oriunda. Abavum pri-
mum paternum salutavit Virum Generosum,
DN. NICOLAUM Moltken/ in Streitfeld Here-
ditarium. Abaviam primam paternam, ex il-
lustri POTLITZIORUM genere satam nactus
est. Abavus alter extitit Gonerosissimus CHRI-
STOPHORUS de Lühe/ in Varenhop & Kötzow
Herrditarius; Altera Atavia Nobiliss. ANNA
Hoben. Ceteri lineæ paternæ Majores fuere
die Grabowen/ die Oldenbürger/ die Moltkhen/
die Zepellenen/ die Hahnen/ die Kösen/ & die Ein-
stowen. Maternam jam porrò quod attinet li-
neam, Matrem habuit BEATISSIMUS noster
Nobilissimam & omnium virtutum decore in-
structissimam ANNAM von Kotermunden/ è do-
mo Engelswacht progenitam. Avum Mater-
num Generosissimum Gutzloff Kotermund/ Sere-
nissimi & Potentissimi DANIARUM & NOR-
VEGIÆ Regis, nec minùs Celsissimi POME-
RANORUM Ducis Consiliarium excellentissi-
mum, in Frankburg/ & Engelswacht Heredita-
rium: Avia Materna fuit Nobilissima ac Or-
natissima EVA de Kraftvishen. Proavus pri-
mus maternus extitit DN. BALTHASAR à Ko-
termund/ in Boldevitz Hereditarius. Proavia pri-
ma

ma materna Nobilissima MARGARITA de
Barnetowen / è domo Stelevitz oriunda. Pro-
avum alterum maternum nactus est VIRUM
Generosum DN. CASPAREM de Krakevitz / Con-
siliarium POMERANIÆ Provinciale gravissi-
mum, in Divitz Hereditarium; Proaviam alte-
ram maternam, ANNAM von Bredowen / Fe-
minarum Nobilissimam, præstantissimamqve.
Primus Abavus maternus fuit Generosus DN.
NICOLAUS de Rotermund / Celsissimi quon-
dam POMER. Ducis Consiliarius intimus, in Bol-
devitz Hereditarius; Prima Abavia materna No-
bilissima ANNA von der Osten / è domo Plügg-
gentien prognata. Altera Abavia materna No-
bilissima & Generosissima SOPHIA von Zash-
munden / è domo Spyster originem ducens. Ce-
teri lineæ Maternæ Majores extirere die von der
Osten / die von Krakevitz / die von Zashmund / die
von Kardorff / die von Potlitz / die Hoben / die Gra-
benowen / die Oldenbürger &c. Possentqve tam
MOLTKENIORUM, quàm ROTERMUN-
DORUM extendi, aut deduci latius familia, ex
quâ, uti ostensum, GENEROSISSIMUS noster
sanguinem originemq; trahit, ni utriusq; splen-
dor ac decus & in patriâ hac nostrâ, & extra
etiam eandem apud exteros, POMERANOS
præcipuè, celebraretur abundè, atq; adeò pro-
lius

lius isti quidem inhærere commentationi, super-
vacaneum foret. Sed enim utrunq; sublimis ac
splendida **FUNCTO** nascendi fors contigerit,
tota tamen, quanta, quanta fuit, carnalis extitit,
& ad salutem æternam nil omninò collatura
momenti; Sexcentiesq; vel minor, vel inferior
alterâ illâ, quam per aquam nactus & Spiritum
est, quæq; una verèq; nobilitavit, fecitq; adeò,
uti in **DEI** dudum adsciferetur civitatem, cœ-
lestiumq; nunc reapse hereditatem adiret. Quo
ipso sanctissimæ regenerationis divino potitus
beneficio, & jam ætate aliquantò provector,
honestissimam continuò egregiamq;ve maximè
mentem, quam melior Natura attribuerat, præ-
fese ferre, idq; studere summoperè visus est, uti,
sicut excellentia generis, ita virtutum quoque
prærogativâ quosvis suæ conditionis alios præ-
tergrederetur. Enimverò rectissimè secum
reputabat, nascendi sortem, generisvè præstan-
tiam cœno pejùs collini morum spurcicie, parum-
que natalium decus conferre lucis, nisi animus
& vita responderint. Utq; eò rectius proposi-
tum exequeretur, istudq; eximiarum virtutum,
in quibus solis vera demum sita est Nobilitas,
stadium decurreret, placuit non soli sibi sapere,
aut proprio rem Marte agere, sed in subsidium
tam pulcri conanimis advocitare manuucto-
rum.

rum Præceptorumve operas Ubi initio VIRI
Amplissimi & Consultissimi DN. NICOLAI
SCHOMERI, J. U. D. ac celeberrimæ LU-
BECENSIUM REIP. Senatoris Clarissimi,
curæ fideiq; concreditus est; Quo cum, Lati-
nitatis ante fundamentis probè domi jactis, ad
varias ablegatus est Academias; ceu *Marpur-
gensem, Rinthelensem, Franekeranam, Leidensem;*
qvâ eadem occasione præcipua BELGII lo-
ca adita perlustrataq;. Deîn verò hac ipsâ pe-
regrinatione feliciter, nec sine singulari stu-
diorum morumq; suorum incremento, per-
actâ, consilio svasuq; Generosissimi DN. Pa-
rentis, ROSTOCHIUM reversus, ibidem,
non minùs feliciter, quam alibi orsus erat, stu-
diorum, qvæ diximus, telam pertexuit. Ce-
rerùm brevi post, Anno scil. 1641. Matre;
sed & Anno 1644. ipso quoq; Patre denatis,
insuperq; *Mecklenburgicâ* hac ipsâ tellure per
Mavortis violentiam injuriasq; tantùm non red-
actâ ad incitas, uti ne nativis qvidem prædiis,
aut hereditariæ ditioni spes salutis ulla super-
staret, Svecicæ militiæ nomen profiteri suum,
stipendiaq; ejusce CORONÆ merere, mini-
mè præter rem fore suam arbitratus est: Idq;
adeò cessit prosperè propositum, uti CAPITA-
NELI, ceu vocari svevit, dignitatem locumq;
B non

non tantum indidisceretur, verum etiam spar-
ram hanc ipsam eximie fortiterque ornaret.
Paucis annis antè, non sine NUMINIS pro-
videntiâ, Cælorumq; dispositione, sed nec si-
ne consilio instinctuq; eorum, ad quos ea cu-
ra pertinebat, fidem matrimonii dederat MA-
RIÆ SPERLINGIÆ, Virginum Lectissimæ
Nobilissimæq; ; ex quâ binam sobolem,
utramq; femineam, ANNAM CATHARI-
NAM, & MAGDALENAM-MARGA-
RITAM suscepit: eâ tamen lege atq; omine,
ut originem mox ambæ repeterent, cæloque,
undè venerant, restituerentur. Quæ Gene-
rosissimo Parenti magna dolendi plorandique
causa fuit; sed longè profectò major vehe-
mentiorq; querendi & lacrimandi indè nata
est occasio, quòd non longè post ipsa etiam
subsequeretur CHARISSIMA, quâ cum ce-
teroqvi conjunctè pacateq; adeò vixerat, uti
unam animam in duobus divisam fuisse cor-
poribus, vel ipso firmare Sacramento sustinu-
isses. Viduitatis integrum triennium castè ac
inculpatè pertulit onera. Diutius uti patere-
tur, nullâ permisere ratione tot tantæq; ⁱⁿ ^{est}
^{est} curæq; domesticæ, quibus solus minimè
erat perferendis. Anno itaq; seculi hujusce
70. die 26. Junii, novum vitæ subsidium elegit,
aut

aut novo sibi adscivit cōjugio incomparabile
sexus seqvioris decus, Virginem Splendidissi-
mam Nobilissimamq; DOROTHEAM à *Med-*
dingen/Generosi ac maximè Strenui VIRIDN.
CHRISTOPHORI à *Medingen*/supremi sta-
buli in Ducatu *Lüneburgensi* præfecti, inq; Barū
hereditarii, Filiam. Qui & ipse nexus plurima fe-
licitatis argumenta habuit. Enimverò si vel ma-
ximè non usq; adeò diu, neq; ultra septennium
perdurârit, imo verò etiam *arctius* senserit in-
commodum, muniit tamen sese, non secus ac
prior copula, mirificâ concordia ac pace. Non
litium ibi temerè audires quicquam. Certa-
tum mutuis est amoribus: in quo pugnae ge-
neræ uterq; contendit ad summum,; neuter
vicit aut superavit. Norat Maritus, retinen-
dæ in officio conjugii nil facturum magè, quàm
favorem ac benivolentiam; IPSA vicissim pul-
cre didicerat humanitate atq; obsequio **HERI**
sui animum sive demulcere, sive demereri.
Hinc Nobilissimæ **VIDUÆ** eò jam intelligere
est tantam fore rupturam acerbiolem, tristio-
remque tam chari sibi **CAPITIS** detractio-
nem, Sed enim, antè, quàm ad ulteriora dilaba-
mur, meminisse verbo atq; heic inseri oportebit
omninò (neq; enim etiam illa, sine piaculo, in-
volvenda erant silentio) *Seremisimum* Princi-
pem ac DN. DN. **GUSTAVUM ADOL-**
PHUM,

PHUM, Ducem Mecklenburgicum, &c. &c.
&c. Principem nostrum DNq; longe Clemen-
tissimum, pie functum ad Consilium, præfetu-
ræq; *Ribnitzensis* regundæ dignitatem gratiose
evexisse. Non profecto ob ullam aliam
causam, quàm quod tantis ille muneribus di-
gnissimus esse videretur. Ipse utiq; spem de
sele conceptam minime fefellit, nilque magis
agere aut meditari visus est, quàm quod & in
salutem SERENISSIMI, & demandatarum
sibi Provinciarum honorem atque incremen-
ta facturum crederet. Hinc nec PRINCEPS
unquam de *Moltkenianâ* negligentia depræn-
sus est queri; quin sexcenties laudare potius
auditus VIRI in tot tantisq; commissionibus,
expediendisq; tam arduis negotiis singularem
monstratam fidem dexteritatemque. Sed
& ante annum Reverendum *Magdeburgense*
Capitulum CANONICI Functum titulo hono-
reque; adauxit. Hæc hætenus. Christianismû BE-
ATI quod jam porrò attinet; plane is fuis eximi-
us, ipseque; DEO jugiter Cæloque; vacare, sive sanctè
incorruptèque quantum humana videbatur
permissura infirmitas, vivere visus est, nilque
unquam committere eorum, quæ probro sibi
ac dehonestamento forent. Hujuscemodi vi-
tæ sub ipsa jam, uti supra monebamus, initia,
fun.

fundamenta jecerat; & successu ætatis prove-
hebat cotidie in majus. Publicis sacris ac Con-
cionibus miram semper interesse frequentiam ac
devotione (nisi fors valetudine attineretur)
conspicuitus est. Sed & domi cum Suis de-
prensus urgere assidue Pietatis exercitia, nec
quicquam temere auspicari, quod quidem mu-
nerum imponeret ratio, priusquam DEO red-
didisset suum. Sed & quos temporum di-
ritas suis involvisset fortunis, atque adeo opis
indigere suæ intelligeret, adeo non neglexit
unquam, uti potius largissimè juvaret, gnarus
omnino, rem pietatis nullam unquam ratione
solidè constare sibi posse, nisi proximum ames,
sicut temetipsum. Cereræ quoque VIRI Ge-
nerosissimi dotes majores utique atque eminenti-
ores fuere, quam uti celebrari satis abs nobis,
laudarique possint. Et recensabitur fortasse
prolixior virtutum, quibus fulsit, catalogus eam
concione, quæ habenda ipsi pro more veteri,
(ceteroquin apud nos jam inolito) est fune-
bris. Nos proin ad extrema tandem prope-
rabimus, morientem NOSTRUM non nimis
prolixè quidem, sed nec nimis oscitanter etiam
consideraturi. De morbo certè, quo perie-
rit, aut, si vox eam aliquantò fors fuerit durior,
occubuerit, non magnopere videbitur anqui-
ren.

rendum. Enimverò in jam ferè Sexagenario ipsa incipit sensim esse ætas morbus. Sed tamen difficili scorbuto, incurabili lautiorum, malo, podagrâ, ventriculi debilitate, catharri defluxibus, aliquamdiu infestari divexarique cœpit. Tandem in febres subindè & phrisin degenerarunt mala, tamque acriter incubuerunt, ut lecto planè VIRUM optimum affigerent, nec indè liberari ullo pacto paterentur. Aduere quidem statim paratissima Medicinæ præstantioris auxilia, quæq; saluti esse unquam possent, maturè satis adhibita. Ego verò præcipue, uti in causario isto corpore restituendo non plane infeliciter laborarem, tandemque optatus *ἀνοδυνίας τέκτων* forem, operam, quantam potui unquam, dedi, gnaviter præsentiam, quotiescunque vocitarer, accommodando meam, usq; adeò sanè, ut ne ipsis quidem noctibus identidem parcerem, aut earundem paterer intervenire impedimenta. Sed omnia nequicquam. Enimverò vis mali longè omni ope major fuit; morbiq; de quibus dictum (quos inter non minuta sensim etiam auditûs jactura notabatur) multò hæserunt tenaciùs, quam uti ullâ tolli ratione aut eradicari quirent. Mihi profectò, eosdem ipsos mox secururæ mortis apparitores esse,

ex

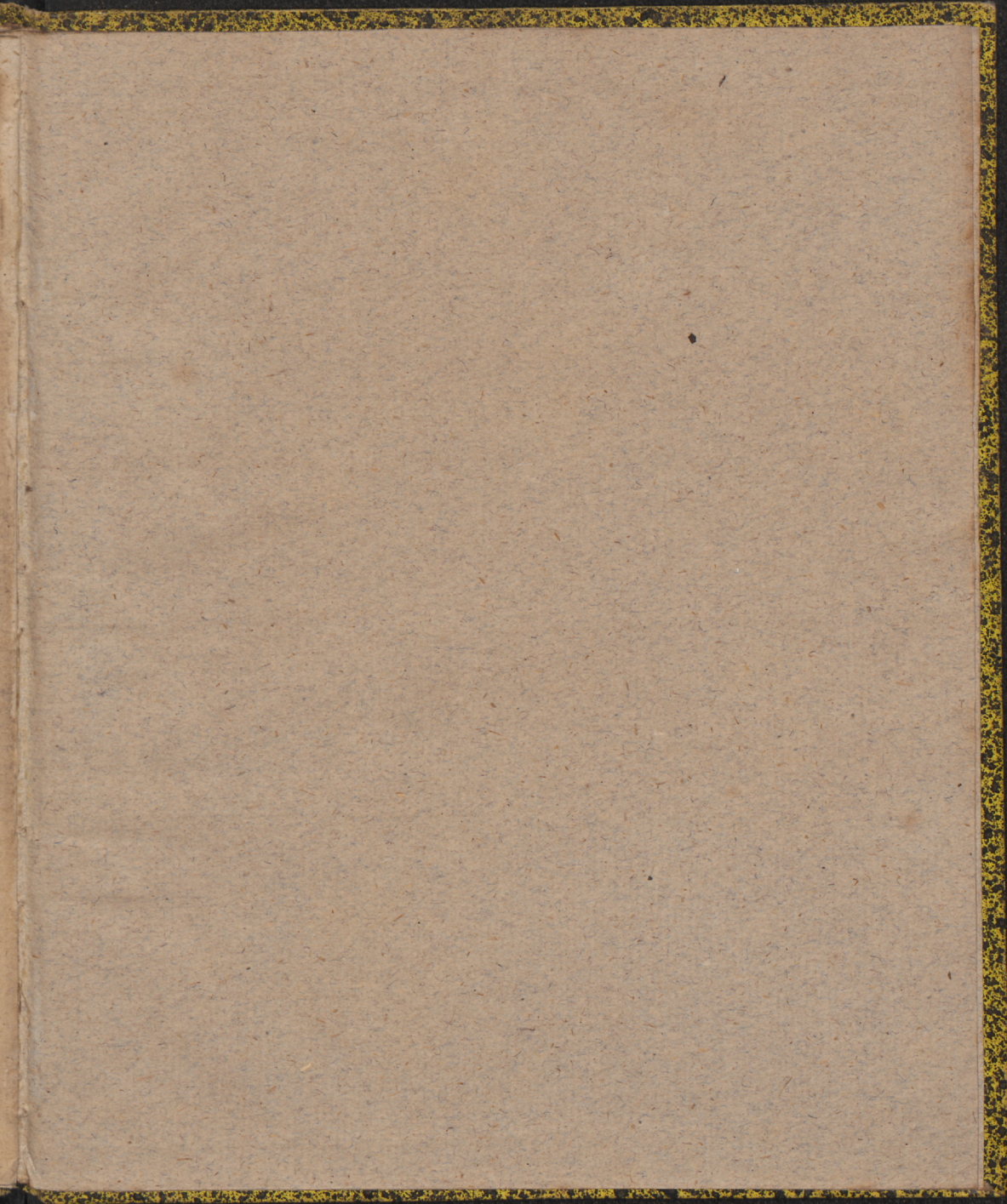
ex facili planè dabatur augurari. Nec ipsum
vero etiam clinicum, quicquid hujus foret,
fugere aut celari poterat. Qui proin provi-
dè maturèqve sarcinulas collegit, seseq; ad
discessum ex corpore suum pie ac decenter
præparavit. Sumto extremo, eodemque
maximè, si recte utaris, salutari Viatico, idq;
per VIRI Reverendi Doctissimique, DN.
CHRISTIANI SCHULTETI, Confes-
sionarii, & in *Teutonum* Angulo Pastoris fide-
lissimi manum ac dispensationem; Immotum
ac firmum in Solpitatorem Redemptoremque
Mortalium, JESUM CHRISTUM, à terrâ
& ludicris hisce nostris subinde direxit ani-
mum; quod satis superq; innuere visa sunt
crebra illa suspiria, totiesq; iteratæ precatio-
nes, quas etiam tum emisit, cum jam officio
non amplius fungi lingua, sed balburire inci-
peret. Et verò nihil ad nos attinet, hæreat
lingva hæc ipsa constricta silentio, conniveant
oculi, jaceant artus, auribus nulla amplius vis
insit, & altâ quiete reliqua membra torpeant;
modò ad DEUM Spiritus vigilet, modò CON-
SERVATORIS soli merito innitatur animus, &
tacita mens in Cælum clamet, non malè quisquã
obiturus est diem. Tandem ipsis KL. Septem-
bris, circa 4. vespertinam p[er]sacido leniq; solutus
obitu,

obitu, rebus humanis feliciter beatèq; excessit,
relinquens post se ut plurimarum egregiarum
virtutum exemplum, sic cognatis, Affinibus, uni-
versoq; Generi tam illustri suo, omnium autem
maximè Svarissimæ Nobilissimæq; CONJUGI
grande sui ac planè peracerbum desiderium.
Enimverò quamvis multa sint, quæ mœrorem,
nobis atq; ægritudinem afferre in vitâ que-
ant, omninò tamen statuendum habendumq;
est, nihil tristius aut ægrius accidere quicquam
posse, quàm ubi duo, summâ animorum con-
cordiâ ac fide vincti invicē, & maritali prætereà
consuetudine, ac rerum communione omnium
juncti, sanctissimèq; amantes necessitate ultimâ
divelluntur, DEUS Feminarum Nobilissimam
SPIRITU suo S. soletur, & ista viduitatis onera
ferre clementissimè juvet. Vos jam, CIVES
ACADEMICI, omnium Ordinum honoratissi-
mi, frequentes in funere tanti VIRI compare-
bitis, singulari studio ibitis exequias, & vestrà
ipforummet mortalitatis, hac tam luculentâ oc-
casionè, reminiscemini.

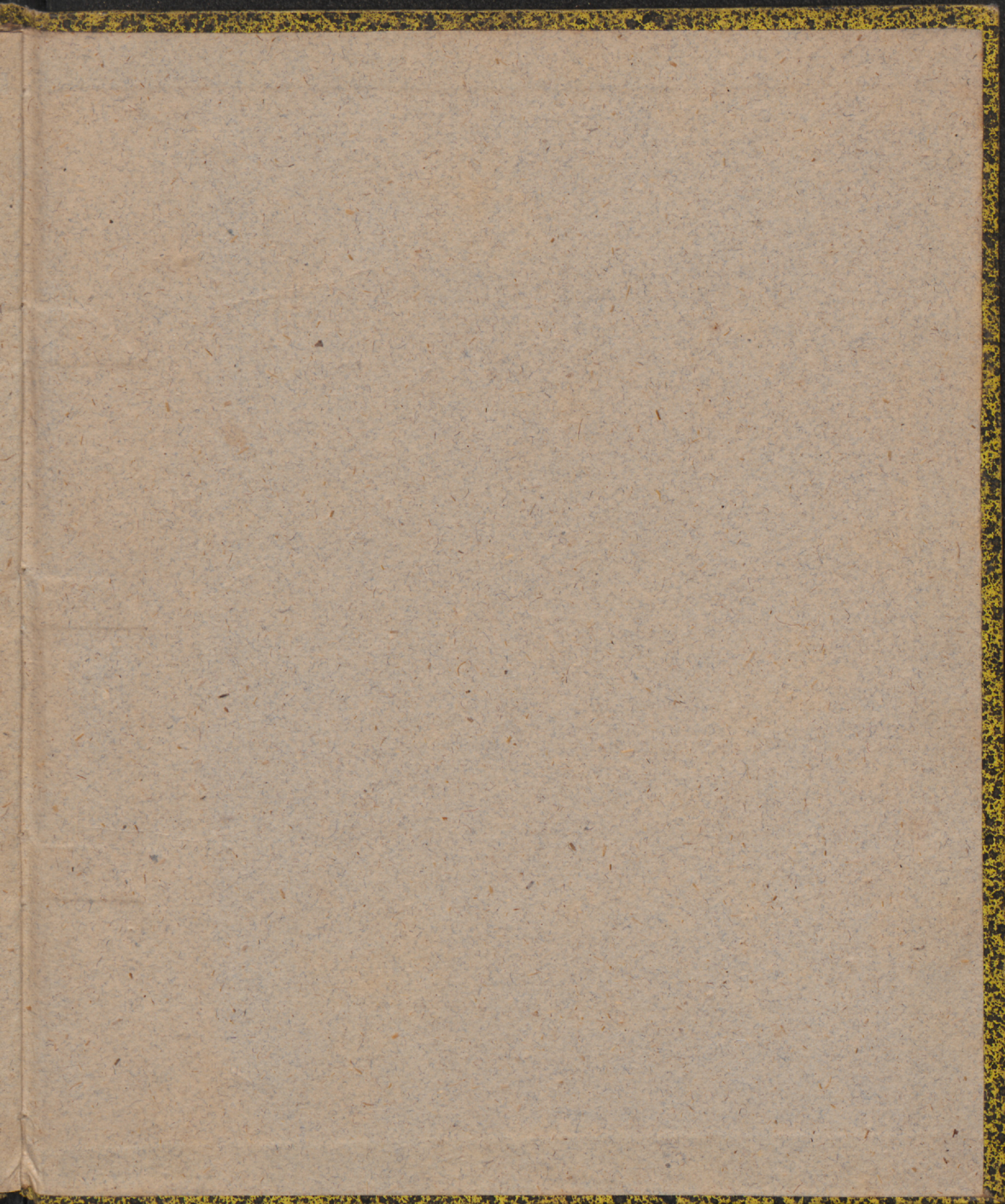
P. P. Sub Sigillo Rectoratus, die XIIX.
Octobr. Anno 1677.

*Convocietur in Æde DIVÆ MARIÆ, circa
secundam pomeridianam.*

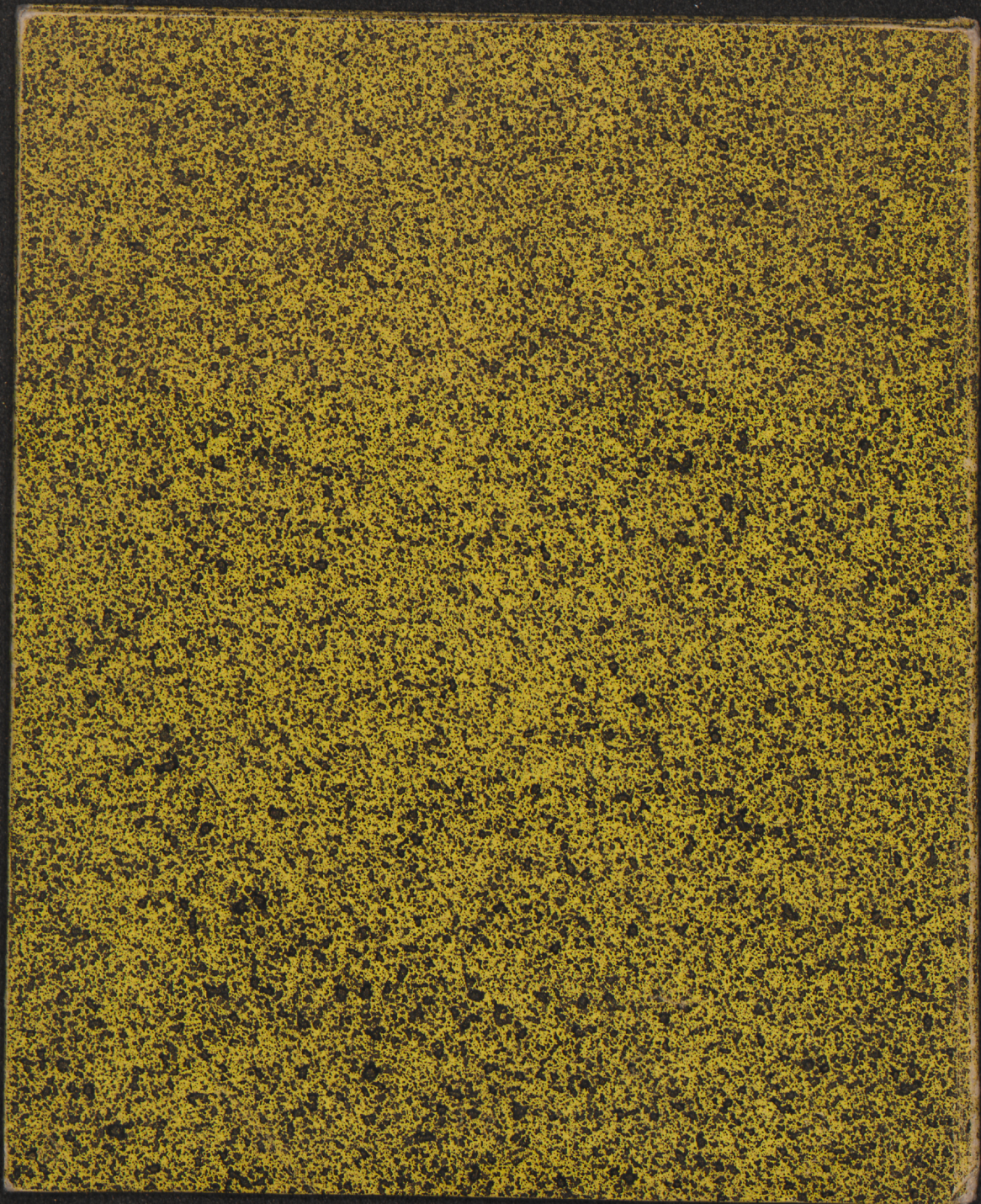
* * * * *

GK

que eminentiâ, non unis fuerat, de
tandem, non admodû pridem vita
te, aut, si mavultis, mortem cum v
tavit. Quam felicitatem summam
animi sententiâ VIR O optimo gr
jam porrò, quæ ad commendation
pertinebunt, quorumq; commemo
mis humanitatis officis est, exequi
caturi hoc pacto, quantum in nob
defuncti ab interitu memoriam.,
nil præclare adeò dici in eum scribiv
Virtus ipsius & excellentissima ind
mè omne exsuperârit. Natus e
mo & Antiquissimo MOLTKENIC
re, Patre VIR O Generoso, DN. C
à Moltken/ Provinciali Consiliario g
Teutenwinkel & Wesselstorff Hered
Paterne fuit Vir itidem Generosus
SAR à Moltken/ in Wesselstorff / Tü
kirchen Hereditarius. Aviam Pate
Nobilissimam ANNAM de Beh
Werder & Katzenaw oriundam, Pr
nus primus exitit Generosus GE
à Moltken/ in Wesselstorff / Tühen/
Neuenkirchen Hereditarius. Proav
terna Nobilissima MARGARITA
domo Kôlshow progenita, Proa

A 3

